

и дади дозволеніе на Хрїстіани-те, да праватъ свободно дѣла-та на вѣра-та си. Но понеже Ликиній сѣ смѣти съ Константина, показа, че колкото е направилъ добрини на Хрїстіани-те, было отъ претворность, защото почна да ги гони, и Константинъ повдигна вой противъ него, и го побѣди съ помощь-тѣ на Хрїстіани-те. Послѣ прати Ликинійа на заточеніе въ Тессалоникъ, за да живѣе тамъ кѣто простъ человекъ; а той стана самодержецъ на сичка-та Римска дѣржава, на триста и двадесать и четири год. по Хрїста. И чрезъ него пріе Хрїстіанство-то превосходство.

Казватъ, че Константинъ кѣто сѣ разболалъ тежко, кръстился отъ Селвестра Римскій епископъ, и абіе исцѣлелъ. Подобно же говоратъ, че сѣ кръстила и майка мѣ Елена, и кѣто сѣ кръстила отишла по мѣста-та, гдѣто ходилъ Исусъ Хрїстосъ нашый-атъ Спаситель, и тамъ намѣрила кръст-атъ, на кого-то сѣ распна самъ Исусъ Хрїстосъ, и направила тамъ великолѣпнѣя церквѣя, коа-то содѣржавала и Божій-атъ гробъ, въ кой-то вѣше погребенъ Исусъ Хрїстосъ.

Послѣ же четири години, откъкото стана самодержецъ, возобнови Византиѣя, и сѣ вдигна отъ Римъ, за да не пострада кѣкво-то и предмѣстници-те мѣ, и постави въ него престол-атъ си, и го наименова новыи Римъ и Константинополь. Почети го и съ епископійѣя Константинопольскѣя Новѣагъ Рима.